

Z A P I S N I K

Gradjanin ETEMOVIĆ Džemail, rođen 4.3.1956. godine u N.Pazaru, od oca Saliha i majke Atife rođj. Kažović, Musliman, državljanin SRJ, nastanjen u N.Pazaru, je dana 22.5.1993. godine dobrovoljno dao ovlaštenom službenom licu CRDB Kraljevo, u smislu člana 151 st.2. ZKP-a sledeću:

I Z J A V U

Pored eksploziva u magacinu Saveza izvidjača u zgradi stare električne centrale u N.Pazaru, držao sam oružje i municiju i to: 43 automatske puške, 2 poluautomatske puške, 2 snajperske puške, 1 puškomitraljez, 5865 komada municije od kojih cal.7,9 mm 1295 komada i cal.7,62 mm 4570.

Ovo oružje i municiju doneo je u N.Pazar i predao mi Grahovac Jasmin koji mi je rekao da je to poklon od Hasanovića iz Skoplja za Muslimane u N.Pazaru.

Grahovac Jasmin je doneo oružje i municiju u tri navrata u periodu tulu-septembar 1992. godine. Prvi put je doneo 7 automatskih pušaka i 210 komada municije. Svaka automatska puška imala je po dva okvira. Oružje je dovezeno kombijem bele boje marke "mercedes", registracije nekoga grada iz Srbije, mislim da je bilo Svetozarevo.

Drugi put Grahovac Jasmin je doneo 22 automatske puške, 2 poluautomatske puške i 2 snajperske puške, kao i municije cal.7,9 mm 870 komada i cal.7,62 mm 1220 komada, 39 okviraza automatske puške, 3 okvira za snajperske puške i 44 okvira za poluautomatske puške i 2 tromblona. Oružje i municiju je doneo vozilom marke "Tam" skopske registracije.

Treću turu takodje je dovezao vozilom marke "tam" skopske registracije i to: 14 automatskih pušaka, 1 poluautomatska puška, municiju cal.7,62 mm 3350 komada, municiju cal.7,9 mm 425 komada kao i 32 okvira za automatsku pušku.

Budući da sam bio jedan od organizatora (komandanata) jedinica za evakuaciju oružja sam delio ostalim organizatorima (komandantima) jedinica iz drugih MZ. Komandantima tih jedinica izdavao sam oružje i za ljude iz njihovih grupa. O izdatom oružju i municiji vodio sam urednu evidenciju, tako da sam izdao ukupno 14 reversa. Sve reverse sam ja pisao i potpisivao, kao lica koje odobrava izdavanje oružja, osim na reversu Hasić Adema na kojem sam kao izdavalac potpisao Ugljanin Fadil.

Prijem oružja svojim potpisom na reversu su mi potvrdila samo tri lica i Škrijelj Jonuz, Halilović Alija i Hasić Adem.

Oružje i municiju sam na revers izdao sledećim licima: Zilkić Safet-4 automatske puške, Hasić Adem-na dva reversa 3 automatske puške, 1 poluautomatska puška UGLJANIN FADIL-7 automatskih pušaka, 1 snajperska puška i 1 tromblon, Rizvanović Elvir-1 automatska puška, Jakupović Hodo-8 automatskih pušaka, Škrijelj Jonuz-1 automatska puška, Halilović Alija-1 automatska puška, Gračanin Šefik-1 automatska puška, Šeki N.- organizator grupe u Muru 7 automatskih pušaka, 1 poluautomatsku pušku, Besimu N. organizatoru grupe u VI MZ 1 automatsku pušku.

Etemović Džemail

Z A P I S N I K

Gradjanin Etemović Džemail, rođen 04.03 1956. godine u Novom Pazaru, od oca Saliha i majke Atife, rođena Kažović, Musliman, državljanin SRJ, nastanjen u Novom Pazaru, je dana 23.05 1993. godine dobrovoljno dao ovlaštenim službenim licima CRDB Kraljevo, u smislu člana 151 stav 2 ZKP sledeću izjavu:

DOPUNU IZJAVE

Početkom 6 meseca 1992. godine priključio sam se organizaciji za odbranu i evakuaciju stanovništva pri "Teritorijalnoj odbrani Sandžaka". Na insistiranje organizatora TOS-a po MZ, obzirom da sam rezervni oficir, i to: Ugljanin Fadila, Rašljanin Šefketa, Škrijelj Jonuza i ostalih prihvatio sam se ove obaveze. To je bio početak stvaranja tzv. organizacije za odbranu, evakuaciju i zaštitu stanovništva. Od mog priključenja ovoj organizaciji nisam imao nikakvih zadržanja, obzirom da je komandant u mojoj MZ bio već postavljen i to je bio Škrijelj Jonuz. Krajem 6 meseca kod mene je došao već meni od ranije poznat Grahovac Jasmin, koji je rodbinski vezan za N. Pazar, a inače živi u Skoplju. Naime po majčinoj liniji ima rodbinu koja živi u Novom Pazaru, u naselju zvanom Hadžet, a zbog konspirativnosti nikada mi nije dao adresu. Inače veoma često dolazi u Novi Pazar i bavi se trgovinom teksasa i piljarsko večarsko robom, koju prevози svojim kombijem bele boje, mislim da je reg. oznaka Svetozareva, marke mercedes, a takodje poseduje zeleni "TAM" skopske registracije. Grahovac mi je ponudio oružje obzirom da je znao za postojanje ove organizacije. U početku razgovora za oružje je tražio novac, što sam ja odbio jer nemamo novac. Prilikom sledećeg susreta Grahovac Jasmin mi je saopštio da ćemo oružje dobiti na poklon od Hasanovića, čije ime neznam, a koji živi u Skoplju, kao pomoć Muslimanima Sandžaka. Pri tom me je pitao da li imam mesta gde da primim pružje, koje će mi doneti za 2 - 3 dana, što sam ja potvrdno odgovorio. U tačno zakazano vreme dovezao je 7 automatskih pušaka. Svaka automatska puška imala je po 2 okvira i 30 metkova kal. 7,62 mm po puški. Ovo oružje sam sklonio u magacin izvidjača, koji se nalazi u staroj centrali, ispod tvrđjave u parku, koja se nalazi u centru Novog Pazara. Oružje sam sutradan odmah podelio i to: Hasić Ademu, Gračanin Šefćetu, Škrijelj Jonuzu, Muminović Harunu, Zilkić Safetu, Halilović Aliji i Rizvanović Elviru. Po oružje su dolazili pojedinačno u zakazano vremenskim razmacima, sa torbama, koje su predavali u gradu i nakon izvesnog vremena istu torbu sa AP sam im vraćao na isto mesto. Prilikom dovoženja prve količine oružja, Grahovac Jasmin mi je najavio da će biti još oružja ali mi nije rekao koliko. Prvih 7 pušaka sam dao komandantima organizacionih grupa po MZ, sem Haliloviću i Rizvanoviću koji su bili samo članovi tih grupa u MZ.

Početkom meseca septembra 1992. godine Grahovac je dovezao teretnim kolima marke "TAM" skopske registracije, sledeću količinu oružja i to: 40 automatskih pušaka, sa po 2 okvira, 2 snajperske puške sa po jednim okvirom, puškomitraljez sa dva okvira i dve poluautomatske puške. Doneo je i municiju za ove puške i to 870 komada kal. 7,9 mm i 1220 komada kal. 7,62 mm. Oružje sam takodje smestio u magacin izvidjača u centrali kao i prethodni put.

Prvu etapu oružja i municije sam podelio krajem septembra 1992. godine Zilkić Safetu 3 automatske puške sa po dva okvira i po 29 metkova po puški, zatim sam dao Hasić Ademu 4 puške i to 1 poluautomatsku i 3 automatske sa po 2 okvira i po 29 metkova, po puški, Gračanin Šefćetu sam dao 1 puškomitraljez sa dva okvira i 60 metkova, 6 automatskih pušaka sa po dva okvira i ukupno 170 metkova za ovu pušku i jednu snajpersku pušku sa dva okvira sa po 150 metkova, Muminović Harunu sam dao 3 automatske puške sa po 30

Etemović Džemail

Krajem juna 1992. godine kod mene je bio Grahovac Jasmin koji živi u Skoplju i ponudio mi na predaju oružje. Tražio je novac ne pominjući količinu i cenu. Ja samovu ponudu odbio, jer nisam imao novaca. Nakon 2 - 3 dana krajem juna ili početkom jula 1992. godine Grahovac Jasmin je ponovo došao u Novi Pazar i pitao da li možemo da primimo i uskladištimo neko nasružanje koje će mo dobiti na paklon od Hasanovića koji živi u Skoplju. Pošto sam rekao da imamo mesto, on je dones 47 automatskih pušaka, 2. poluautomatske puške, 2. puške sa snajperom, 1. puškomitraljez sa 67a kom. metaka kal. 7,9 mm i 1.22a metaka kal. 7,62 mm. Sve automatske puške su imale po dva okvira, snajperke po jedan okvir, a puškomitraljez dva okvira. Sve ove nasružanje je sam smestio u preaterijama više centrale od koje sam imao ključ, gde sam ga u podrumu zamaskirao.

Pripremljena nasružanje sam podelio krajem septembra 1992. god. tako što sam dao: Zilkić Safetu 3. AP sa po 2. okvira i po 29. metaka, a njemu lično jednu AP sa istim kompletom, Hasić Ademu 4. AP od čega 1. PAP sa po dva okvira i po 29. metaka, Gračanin Šeki sam dao 1. puškomitraljez sa dva okvira i 6a. metaka, 6. AP i 17a. metaka, 1. snajpersku pušku sa dva okvira i 15a. metaka i jednu AP njemu lično, Muminević Harunu dao 3. AP sa po 3a. metaka i po dva okvira i jednu AP lično njemu, Črnovršanić Besimu 3. AP sa po dva okvira i po 3a. metaka.

U drugoj etapi delio sam oružje Ugljanin Fadilu 7. AP sa po dva okvira i 21a metaka, jednu snajpersku pušku sa jednim okvirom i 15a. metaka, Đakupović Hadu 8. AP sa po dva okvira i 24a. metaka, Rašljanin Šefetu 7. AP sa po dva okvira i 21a. metaka i jednu poluautomatsku pušku sa 29. metaka. Ova lica koja sam nasružao dolazila su ispred stare centrale i primala oružje i municiju, a oni su dalju distribuciju vršili u mesnim zajednicama.

Od količine eksploziva koji sam ukras sa Islamović Imetom potrošio sam 33. kg., 1a. kg. je ukradeno, a ostalu količinu sam prodao u Rašku. Prethodno sam eksploziv preručio u džakove od brašne iz originalnih pakovanja.

Ja neznam da li su se neka lica obučavala u Tursku, ali sam ta čuo. Neznam da li je neko od naše trupe odlazio ta lica u Tursku, ali pretpostavljam da jeste.

Osećam se krivim jedino što sam vršio nabavku i raspodelu oružja, a za drugo ne, jer mi to moglo javna da se radi, jer je u pitanju zaštita stanovništva.

Mene nije poznato da li su pravljena neke karte a zaštititi subjekata ili za evakuaciju stanovništva. Za te poslove postaje posebni stručnjaci.

ETEMOVIĆ DŽEMAL - sa zapisa od 3. 6. 1993. godine.

Meni je lično poznato da su glavni štab za Novi Pazar od početka sačinjavala sledeća lica: Kolašinskić Hajriz - komedant, Ahmetović Saka - zamenik komedanta i koordinator, Aljković Hajro - koordinator tzv. "crnih trojki" - diverzantske grupe od po 3. člana i bio je član glavnog štaba, kao i

Rifat N. koji je oženjen sa Kolašincem Fabrom. Među članovima glavnog štaba pominjao se i Jakupović Hada. Glavni štab je formiran pre rata u Bosni. Pomenuta lica su kontaktirala u Bosni sa Šabanović Muratom, Prezina Đokom, Šeferom Halilovićem i nekim Čengićem N., kao i sa izvesnim Bajom iz Foče. Dovedili su neke vojno lica, čiji čin i ime neznam, pa kako nisu bili sa njim, vratili su ga nazad.

Pre rata u Bosni, oružje u Novom Pazaru je davačeno i šleperima, a ta je činila stranka SDA. Hadžić Ismet je predavao oružje po Novom Pazaru i selu Irnavi sa Dupljak Rifatom. Hadžić Ismet ne voli nikog u Novom Pazaru, zato što je predavao oružje i obogatio se. Diverzente po mesnim zajednicama obučavali smo ja i Aljković Hajra. Ja sam Aljkoviću pomagao u obučavanju 24. lica, raspoređenih u 8. grupe sa po 3. lica. Ta lica su naučila kako se upotrebljava eksploziv i da vrše potrebna miniranja i rušenja. Predviđena je da se zaruše mostovi na starem i novom putu prema Raški, Sjenici, Tutinu, Rimeriću, most u Biljanovcu i pruga u Biljanovcu. Predavali smo karte komunikacije sa označenim mestovima za osrušavanje. Te karte sam ja radio sa Aljković Hajrom. Druge lica nisu ništa radile na izradi tih karti. Halilović Alija je radio karte za evakuaciju stanovništva za svaku mesnu zajednicu.

Glavna mesta za evakuaciju stanovništva bila su sela Paralovo, i Čutenovac sa Lečem. Cilj evakuacije bio je povezivanje sa Beogradom i Kocivom. Glavni plan za Sandžak napravio je Halilović Alija i jedan oficir JNA po činu pukovnik, a prezivao se Šefović. O svemu ovome bio je obavешten Suljo Ugljanin, koji je pohvalio Halilović Aliju da je stručnjak za karte.

U Turskoj je vršena obuka vojnih obveznika. Rekrutovanje je vršeno po mesnim zajednicama. Jednu grupu su osnovali Suljo Ugljanin i Hadžić Nedžib i to 60. ljudi, a druga lica su kasnije pronađena u mesnim zajednicama. U Turskoj je o obuci ljudi vodio računa neki Refik, Daut i Kolašinc Hajriz. Suljo Ugljanin je poslao Kolašinc Hajriza u Istanbul da ugovara obuku.

U Turskoj je okupljeno oko 140. lica od čega je Kolašinc Hajriz vodio - organizovao grupu od oko 60. ljudi. U Skoplju ih je na aerodromu ispravio Mahmutović Alija, bivši poslanik, koji je bio, a i sada je, ministar odbrane za Sandžak. Imam informaciju da su zalju stizale iz Turske u Plav i Gusinje, a zatim u Novi Pazar.

Hadžić Nedžib je u Tursku u jednu vojnu fabricu poslao 6. mladića da bi se obučili da sklapeju zalje iz delova koji bi stigli u Novi Pazar.

Kolašinc Hajriz i Ahmetović Boka su od jedne porodice Kulića iz sela Pljevljani ili Irnave, kupili 52. puške, koje smo ja i Ugljanin Fadil podelili po mesnim zajednicama. Među je od Kulića kupljeno i više pušaka. Meni i Ugljanin Fadilu je obavешtavao Ahmetović Boka na koje mesto treba da odemo u s. Mur, Čutenovac i Paralovo, kako će nas tu čekati vozila bez ljudi i koliko treba oružja sami da odemo iz vozila, odnosno iz šumarka. Otvori oružje koje smo mi ukrali ranije, bile je odnete u šumu i maskirano, a mi smo

dolazili vozilom predveče i odnosili oružje i isto delili po unapred utvrdjenom spisku, odnosno komadantima.

Ja mislim da je najviše oružja ukleđišteno u Sjenici, odakle je i Mahmutović Alija - komadant i ministar odbrane Sandžaka. Priča se da u Novom Pazaru ima 14.000 nasrnužanih muslimana, ne računajući pištolje, ali ja za to nemam dokaza. Kada sam ranije aselujevan 22. i 24. maja g.g. nisam govorio istinu. Istina je ova šta danas govorim.

Kolašinao Hajriz je u tom prisustvu i u prisustvu Ahmetović Sokola pričao da mu je u Turku rečeno da treba da se u Sandžak dopreme tri satelitska telefona, a govorila se da jedan takav telefon ima Gulja Ugljanin u svom stanu.

/Na intervenciju istražnog sudije morao sam da prekinem prepisivanje iskaza, tako da sam presetalo polovinu iskaza Ahmetovića samo pročitas, kao i iskaz istog skrivljenog od 9. 8. 1993. godine/ U suštini u daljem iskazu se govori o sledećem:

- o grupama 14+1 za šta je zadužen Melajec Ferid - Bida,
- o organizaciji obezbeđenja,
- o crnim trojkama koje su posedovali od strane: nož, oružje, amče i dr, uz nabrojanje svih mesta gde su pojedine trojke trebale da deluju,
- o likvidaciji nepoželjnih muslimana,
- o planu miniranja aerodroma i dva dežurna aviona u Sjenici, šta je predlagao Ahmetović Saka,
- o tome da je o celokupnoj organizaciji nepravke oružja, opreme, raspodele, škole i svim drugim detaljima radjena uz instrukcije stranke SDP i Gulja Ugljanina.

U iskazu od 9. 8. 1993. godine govori se o tome da je Ahmetović Saka doneo još 140 pakovanja eksploziva i o drugim detaljima vezana za stranku, Gulja, nepravku i finansiranje svega toga.

Z A P I S N I K

Gradjanin Etemović Džemal, rođen 04.03.1956. godine u Novom Pazaru, od oca Salih i majke Atife, rođene Kasović, Musliman, državljanin RS i SRJ, nastanjen u Novom Pazaru, je dana 20.07.1993. godine dobrovoljno dao ovlaštenom službenom licu CRDB Krajiševog, u smislu člana 151 stav 2 ZKP sledeću

DOPUNU IZJAVE

U martu mesecu ili početkom aprila 1993. godine, Soko Ahmetović je dobio naredjenje od Ugljanin Sulejmana da minira aerodrom kod Sjenice i da rasigne u vazduh tri aviona koja su stalno bila na pisti. Ahmetović je raspolažao sa tačno nacrtanom skicom aerodroma i položajima aviona. Razlog miniranja aerodroma i aviona je bio taj što je Ugljanin raspolažao podacima da sa tog aerodroma poleću avioni i bombarduju muslimanske položaje u bivšoj BiH. Miniranje je Ahmetović Soko trebao da izvrši sa nekim meni nepoznatim licem iz Sjenice. Nakon odugovlačenja sa miniranjem aerodroma Ahmetović je ponovo dobio nakon petnaestak dana naredjenje od Sulejmana Ugljanina da minira aerodrom u Sjenici. Tom prilikom je tražio savet od mene kako i šta da uradi, našta sam mu ja odgovorio da je to obična glupost i da će nam tek tada biti natovarena vojska na vrat i prisecene komunikacije i rad sa ostalim delom Sandžaka. Ahmetović je moje razloge uzvatio i miniranje aerodroma na moje insistiranje nije izvršeno.

Napominjem da je Ahmetović Soko u glavnom stabu odbrane Sandžaka bio komandant specijalnih jedinica za Sandžak i zamenik komandanta stabu odbrane Sandžaka i to vojnog dela, dok je komandant glavnog stabu odbrane Sandžaka odnosno njegovog vojnog dela bio Hajriz Kolašinac. Civilni deo glavnog stabu odbrane Sandžaka sastavljao je ceo sastav muslimanskog nacionalnog veća, a komandant je bio Suljo Ugljanin.

Zaimović Mehmed

Z A P I S N I K

ADVOKAT
Velija H Murić
Bijelo Polje

Gradjanin Etemović Džemail, rođen 04.03 1956. godine u Novom Pazaru, od oca Saliha i majke Atife, rođj. Kašović, Musliman, državljanin SRJ, nastanjen u Novom Pazaru, je dana 03.06 1993. godine dobrovoljno dao ovlašćenom službenom licu CRDB Kraljevo, u smislu člana 141 stav 2 ZFBG sledeću

DOPUNU IZJAVE

U mojoj izjavi od 02.06 1993. godine napomenuo sam da Građanin Šefćet je član SDA, što nije tačno. Tačno je da je Građanin Šefćet član SDA, već duže vremena.

Prilikom uzimanja eksploziva u Tutinu, u preduzeću "23. novembar" bilo je nas 10 - 12 lica i to: Ugljanin Fadil, Fejzović Hajriz, Sokol Ahmetović, Taško Alić, Džafer, čije prezime neznam, a ostala lica ne poznajem, ali ih poznaje Fadil Ugljanin. Tom prilikom uzeta je veća količina eksploziva, neznam tačno koliko, jer prilikom dolaska do automobila ja sam sa Ugljanin Fadilom, koji je takodje nosio paket eksploziva, sedmah se u automobil i pošli put Novog Pazara, tako da neznam tačno koliko paketa eksploziva je uzeto. Poznato mi je da Fejzović Hajriz i onaj mi je uzimao eksploziv iz ovog preduzeća. Meni je Taško Alić dao samo tri paketa eksploziva i kesu sa kapielama i pitao me da li mi treba još, što sam ja odbio. Napominjem da sam ja medju prvima poneo paket eksploziva sa još nekim momkom, čije ime neznam, a on je iz naselja Selakovac, tako da neznam koliko je tačno eksploziva uzeto.

Nakon dobijanja druge ture oružja od Sokola Ahmetovića, oružje smo raspodelili posle 2 - 3 dana po utvrdjenom rasporedu i to: Habić Ademu - 4 AP, Građanin Šefćetu 6 AP, 1 puškomitraljez i 1 snajperska puška, Muminović Habiću 2 AP i jedna snajperska, Jakupović Hodu 8 AP, Besimu čije prezime neznam iz VI MZ 3 automatske puške, Ugljanin Fadilu 7 AP i jedna snajperska, Rašljanin Šefćetu 7 AP i 1 poluautomatsku, a Zilkić Safetu 2 AP i 1 poluautomatska.

Plan rada obuke diverzantskih jedinica sa datumom izvodjenja obuke i brojem časova, za koje postoje papiri, napravili smo Aljković Hajro i njegovi planove smo napravili, mislim kod njegove kuće. Obuku smo po tom planu izveli od 23.06 1992. do 30.06 1992. godine.

Šifre i rasporede objekata za dejstvo diverzantskih grupa Aljković je prihvatio, što smo prepisali na jednom papiru. Takodje na jednom papiru napisano je i obuku i zadaci diverzantskih snajperskih grupa. Napominjem da snajperisti, a svaka MZ je dala po par, nisu imali nikakve obuke, a bili su naoružani. Šifre diverzantskih grupa u sledeće: za MZ Mur broj 1, za MZ Lukare, broj 2, za MZ Kominja broj 3, za MZ Sebečevo broj 4, za V MZ broj 5, za II MZ broj 6, za III MZ broj 7, za IV MZ broj 8, za I MZ broj 9, za VI MZ broj 10, za MZ Trnava broj 11, za MZ Selakovac broj 12.

Etemović Džemail

U toku ove godine mislim da je to bilo marta meseca bio sam u Prijepolju sa Ahmetović Sokolom, Halilović Alijom, i Jakupom Hodžićem zvanom "Tarzanom". U Prijepolju smo bili kod lica koje je vlasnik kafića i poznati član SDA koji je bio zadužen za obezbeđivanje skupova SDA i koji je bio odredjen za komandanta štaba odbrane za grad Prijepolje. Razgovor je vodjen oko organizovanja štaba u Prijepolju. Halilović je tom prilikom govorio o pravcima evakuisanja muslimanskog stanovništva i tom prilikom je pominjao pećine koje se nalaze u brdima iznad Prijepolja. Hodžić Jakup je bio na sastanku u svojstvu koordinatora štabova za odbranu gradova Sjenice, Priboja, Prijepolja i Nove Varoši.

Izjava mi je glasno diktirana, pročitao sam je i potpisujem je kao iskaz.

IZJAVU DAO,

Etemović Džemail

Etemović Džemail

IZJAVU PRIO,

Vladimir Čorbić
Vladimir Čorbić

ZAPISNIČAR,

Slavica Žarčanin
Slavica Žarčanin

za MZ Požega broj 13 i za MZ Bele vode broj 14. Obzirom da je kartu Novog Pazara posedovao Aljković Hajro, mi smo zajedno uvertali dejstvo diverzantske jedinice sa šiframa i naznačenim objektima, pravcima kretanja diverzantskih grupa i reonom prikupljanja po završetku diverzantske akcije. Prerano je da se izvrše sledeće diverzije i koja diverzantska grupa treba da deluje, kao i raspored snajperskih gnezda i njihove šifre u Novom Pazaru. Diverzije su trebale da budu na: Diverzija na kasarnu u Raška - 2 diverzantske grupe broj 6, Diverzija na kasarnu u Novom Pazaru - 1, broj 5, Bojenje dela pruge (Bojanići) Raška Kraljevo - 1, broj 2, Bojenje dela pruge (Kaznovići) Raška - Mitrovica - 1, broj 7, Zarušavanje dela puta - Ribarići Rožaje - 3, Zarušavanje dela Puta Tokalići - Raška Kraljevo - 1 broj 7, Zarušavanje dela puta Pazarište (N. Pazar - Belimedje - 1, broj 11, Zarušavanje dela puta (s. Čuprija) N- Pazar - D. Poljana - 1 broj 9, Rušenje mosta (Jezgroviće) Ribariće - Mitrovica - 1, broj 15, Bojenje dela puta (Postima) N, Pazar - D. Poljana - 1, broj 14, Zarušavanje dela puta (B. tnjik) Novi put N. Pazar - Raška - 1, broj 12, Zarušavanje dela puta (stari put) N. Pazar-Raška - 1, broj 10.

Šifre snajperskih parova su sledeće:

Šifra broj 1 I MZ s.p.br. 1, 2 I MZ SP broj 2, 3 II MZ s.p. broj 1, 4 II MZ s.p. broj 2, broj 5 III MZ s.p.br. 1/1, šifra broj 6 III MZ s.p. broj 2, šifra broj 7 IV MZ sp. broj 1, šifra broj 8 IV MZ s.p. broj 2, šifra broj 9 V MZ s.p.br. 1, šifra broj 10 V MZ s.p.br. 2, šifra broj 11 VI MZ s.p.br. 1, šifra broj 14 VI MZ s.p.br. 2, šifra broj 15 MZ Lukare - 1, šifra broj 16 Trnava broj 1, šifra broj 17 Trnava broj 2, šifra broj 18 Selakovac, broj 1, šifra broj 19, Selakovac broj 2.

Snajpersko gnezdo treba da bude u gradu i na periferiji grada :

1. Soliter kula - 1 snajperski par broj 2, 2, soliter (autobusta stan) - 1, snajperski par broj 5, 3. zgrada (stilos) - 1, snajperski par broj 15, 4. zgrada (stare pošte) - 1, snajperski par broj 3, 5. zgrada (pre puta bolnice) - 1, snajperski par broj 9, 6. zgrada (dom zdravlja) - 1 - 1, snajperski par broj 4, 7. zgrada (Bor) - 1, snajperski par broj 8, bedem, (bezistan) - 1, broj 7, 9. Parisko brdo - 1, snajperski par broj 1, 10. Tepe (iznad filtera) - 1, snajperski par broj 10, 11. Borovići (kasarne) - 1, snajperski par broj 15/1, 12. Šanac, (iznad zemlje) - snajperski par broj 16, 13. Stara lučna zgrada - 1, snajperski par broj 6.

Pripremajući papire za dokumentaciju Glavnog štaba, vadjeno je iz vojnih knjiga dužnosti komandanata jedinice, štaba, i kako bi štab izgledao cilju konspirativnog rada uzeto je od Jakupović Hoda, papiri sa posebnim obavezama starešina u Resoru sigurnosti, da ga prevedemo za naše potrebe. Svako od komandanata bi ovu obavezu potpisao i nje se strogo pridržao. Napominjem da ovaj papir nije zaživeo.

Zapisnik mi je glasno diktiran, priznajem ga za svoj i svojeručno potpisujem.

IZJAVU DAO,
Etemović Džemail
Etemović Džemail

IZJAVU UZIO,
Vladimir Corbić
Vladimir Corbić

ZAPISNICAR .

Slavica Žarčanin

33/53

Марија Етеновић рођ. 20. III 1954
ф. л. карт. 25427 Суш Нови Тазор
Дана 20. 05. 93 ухапсили су ми
муња Уроша Етеновића

Пре штога неко је ушао у сиван
и прешао до сивану од сивари је
украден видео. Након три дана
неко је Уроша позвао телефоном
и он је отишао у Суш и више
се није јавио. Из Тазора су га
одма сировали за Кројево.
М. Етеновић